

MÉGEGYSZER GÖRGEY ARTÚRRÓL !

A Jogalap 1. számában megjelent egy cikkem Áruelőink címmel. Írásom kéziratát olvasva sokaknak feltűnt, hogy Görgey nevét különbözőképpen használják a források. Sajnos mire nyomtatásba került az újság, "Görgeiből Görgey" lett tudtomon kívül.

Görgey a kor szokásának megfelelően a neve végén található "y"-t "i"-re változtatta. 1911-ben kiadott Életem és működésem című munkájában ismét "Görgey" alakot használ. Nézzük meg, hogy miként vélekedik erről öccse, István:

"A pesti radikális hírlapok, miket naponta mohón olvasgattunk, egy napon "avas obskuritásnak" minősítvén a régi nemesi családnevek hagyományos módon ortográfiaját, én rögtön kapacitálva, kezdtem nevémet a végén ipszilon helyett csak i-vel írni-meg nem gondolván, hogy ez tulajdonképpen nem egyéb, mint következetesség az elvemellen-egy mulékony új divat hebehurgya követése; a család többi idősebb tagjai szemében pedig a család tiszteletre méltó múltjának, a tradíciónak, a név megváltoztatásában magának a család egységének a semmibe vétele s a család neheztelésének a kihívása."

Görgey követte öccse példáját, mert az volt a véleménye:

"... Kettőnknek minden csekélységben is egyetértőleg kell eljárunk ..."

Így az a furcsa helyzet állt elő, hogy ökiratok tömegén áll a Görgei aláírás, míg a család többi tagja az ősi nevet használta.